

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma:	103.K.702.134/2025/13.
A felperes:	Budapesti Péterfy Sándor utcai Kórház-Rendelőintézet (1076 Budapest, Péterfy Sándor utca 8-20.)
A felperes képviselője:	Dr. Király Edit Ügyvédi Iroda (1076 Budapest Péterfy Sándor utca 14. mfsz. 6. eljáró ügyvéd: dr. Király Edit)
Az alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó u. 5.)
Az alperes képviselője:	dr. Jánosi Bálint kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben hozott D.94/6/2025. számú határozat jogszerűségének vizsgálata

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 84 000 (nyolcvannégyezer) forint perköltséget.

A 30 000 (harmincezer) forint feljegyzett kereseti illetékez az Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes és a perben nem álló BTHospmed Kereskedelmi, Szolgáltató és Tanácsadó Bt. (a továbbiakban: Bt.) 2019. augusztus 30-án közreműködői szerződést kötöttek a felperes működőképességét és a folyamatos betegellátási kötelezettségét veszélyeztető átmeneti munkaerőhiány áthidalása érdekében 962 593 717 forint szerződéses értékben.
- [2] A perben nem álló Állami Számvevőszék 2024. április 24-én hivatalbóli eljárást kezdeményezett az alperesnél, melyben indítványozta a felperessel szemben a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 4. § (1) bekezdése megsértésének megállapítását és bírság kiszabását figyelemmel arra, hogy a közreműködői szerződés értéke többszörösen meghaladta a szolgáltatás megrendelésre vonatkozó uniós közbeszerzési értékhatárt és a Kbt. 111. § d) pontja szerinti közbeszerzési értékhatárt.
- [3] A felperes a jogorvoslati eljárásban tett észrevételében kérte az alábbi körülmények figyelembevételét:
- az alacsony bérszínvonal és nehéz munkafeltételek miatt nem állt megfelelő szakdolgozói létszám a rendelkezésére, elkerülhetetlen volt a Bt. bevonása, azonban bízott abban, hogy ez csak időleges állapot és a körülmények kedvező irányban változnak. A szerződés határozatlan időbeli hatályát nem a szerződés hosszú távú fenntartása, hanem az adminisztratív terhek csökkentése és a rugalmas felmondhatóság miatt kötötték ki. A szerződés időszakában a COVID világjárvány még

inkább elnehezítette a létszámgazdálkodást, a tervezett és várt egészségügyi bérfejlesztés pedig elmaradt;

- terhére korábban jogsértést vagy közbeszerzési eljárás mellőzését az alperes nem állapított meg;
- jelenleg is rendkívül nehéz helyzetben gazdálkodik, számára bármilyen kis összegű bírság is komoly, akár a betegállatást nehezítő terhet jelentene,
- mind a jogorvoslati eljárásban, mind a hivatalbóli kezdeményező eljárásában teljes mértékben együttműködő magatartást tanúsított.

Az alperes alapeljárásban hozott határozata

- [4] Az alperes 2024. július 1-jén kelt D.231/5/2024. számú határozatával megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 21. § (1) bekezdésére tekintettel a Kbt. 4. § (1) bekezdését és a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzésére tekintettel 40 millió forint bírságot szabott ki; megállapította, hogy a 2019. augusztus 30-ai közreműködői szerződés és annak 2022. szeptember 15-ei módosítása nem semmisek, ezért a felperessel szemben további 40 millió forint bírságot szabott ki.

A bíróság első ítélete

- [5] A Fővárosi Törvényszék a 106.K.703.119/2024/9. számú ítéletével (a továbbiakban: Ítélet) az alperes D.231/5/2024-es számú alaphatározatnak a felperessel szemben bírságot kiszabó rendelkezéseit megsemmisítette és az alperest e körben új eljárásra kötelezte.
- [6] Elfogadta azt a felperesi érvet, hogy a jogsértés súlyának megállapítása körében releváns szempont az, hogy a közbeszerzés kötelező lefolytatásának értékhatára és jogszerű eljárás esetén mi lett volna az alkalmazandó eljárási rezsim, mert ez a fokmérője annak, hogy az eljárás alá vont személy a jogszerű eljárástól milyen mértékben tért el. Megállapította, hogy tekintettel arra, hogy a vizsgált szolgáltatás a Kbt. 3. számú melléklete alá tartozó szolgáltatásnak minősült, a Kbt. 111. § bekezdésének d) pontja szerinti speciális rendelkezés hatálya alá tartozott, mely szerint Kbt.-t nem kell alkalmazni az uniós értékhatárt el nem érő 3. melléklet szerinti bármely szolgáltatásra, ha annak becsült értéke a tizennyolcmillió forintot nem éri el. Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló 2018. évi L. törvény 73. § (1) bekezdés c) pontja szerint az árubeszerzésre és szolgáltatás megrendelésre vonatkozó uniós közbeszerzési értékhatár 2019. január 1-jétől 2019. december 31-éig a Kbt. 5. §-a szerinti valamennyi ajánlatkérő esetében, ha a beszerzés tárgya a Kbt. 3. mellékletében szereplő szociális és egyéb szolgáltatás, 750 000 euró. Ezen törvényi rendelkezés megfelel az Európai Parlament és a Tanács 2014. február 26-i a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2014/24/EU Irányelve 4. cikk d) pontjának, amely szerint a XIV. mellékletben felsorolt szociális és egyéb meghatározott szolgáltatásra vonatkozó, szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések esetében az irányelv kötelező alkalmazásának értékhatára 750.000 euró (az irányelv kihirdetésétől a mai napig). A felperes megalapozottan hivatkozott arra, hogy az alperes nem megfelelően vette figyelembe az irányadó értékhatár meghatározásakor a szolgáltatás különös jellegét, a speciális értékhatár több mint háromszorosa a határozatban rögzített értékhatároknak, amely szükségképpen kihatással van a jogsértése súlyosságának értékelésére. Tekintettel arra, hogy a bírságmérlegelés szempontjából a közbeszerzés súlya és közbeszerzés tárgya és értéke a Kbt. 165. § (11) bekezdés a) és b) pontjai alapján releváns körülmények, a tévesen megállapított (lényegesen magasabb) közbeszerzési értékhatár a bíróság megítélése szerint is érdemi kihatással van a mérlegelés jogszerűségére. A jogsértés súlya körében ugyanakkor továbbra is kiemelkedő jelentősége van annak, hogy a közbeszerzési eljárás lefolytatásának mellőzése a legsúlyosabb közbeszerzési jogsértésnek minősül azáltal, hogy a közbeszerzés alapvető

céljának, a verseny biztosításának elmaradását eredményezi. A közbeszerzés mellőzése ennek reparálhatóságát is kizárja, amit az alperes okszerűen értékelt a jogsértést súlyosító körülményként.

- [7] Az Ítélet megállapította, hogy az alperes nem adott számot határozatában arról, hogy miként értékelte a felperesnek a jogorvoslati eljárásban tett nyilatkozata azon elemeit, melyeket egyrészt a felróhatóság körében adott elő (jogsértéshez vezető körülmények, úgy mint az alacsony bérszínvonal és nehéz munkafeltételek miatt a szükséges szakdolgozói létszám hiánya, elmaradt bérfejlesztés, világjárvány), másrészt amelyekre a bírságteher viselési képessége körében hivatkozott (finanszírozási nehézségek, betegellátási kötelezettség). A felperes ezen hivatkozásait az alperesi eljárásban is előterjesztette, melyeket az alperes – a határozata indokolásából kitűnően – mint nyilatkozatot rögzített ugyan, azonban annak értékelését elmulasztotta. Ezek a hivatkozott körülmények olyan releváns, a szankció mérlegelésének jogszerűségére kiható szempontok, körülmények, amelyek értékelése és mérlegelése nem maradhat el.
- [8] Megítélése szerint a bírság összegének meghatározása során – mint az eset összes körülményébe tartozó releváns körülmény – nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a felperes betegellátásról gondoskodni köteles egészségügyi ellátó közintézmény, és a betegek egészségügyi ellátáshoz fűződő, az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdésében biztosított testi és lelki egészséghez fűződő jogát a bírság megfizetése közvetetten érintheti. Arra, hogy a bírság összegének kifizetése a felperest akadályozza-e a felperes betegellátási kötelezettsége teljesítésében, a szankció alkalmazásának célja elérése és arányossága körében, az alperesnek szintén figyelemmel kell lennie.
- [9] Megállapította, hogy a határozat a felperes további hivatkozásainak értékeléséről is elmulasztott számot adni, úgy, mint az együttműködés tanúsítása, illetve a szankcionált gyakorlat megszüntetése. Nem fogadható el az alperes azon védiratban kifejtett védekezése, hogy azért nem fejtette ki az e körülményekre vonatkozó vizsgálata eredményét, mert elenyésző a jelentőségük és a bírság mértékének kialakítására gyakorolt hatásuk hiánya miatt ennek nem látta szükségét.
- [10] Az Ítélet előírta, hogy a megismételt eljárásban az alperesnek kizárólag a bírság mértéke körében kell a mérlegelést – az eset összes körülménye vonatkozásában – ismételten elvégeznie és az indokait rögzítenie. Ennek során a beszerzés tárgya szerinti szolgáltatásra irányadó értékhatár helyes rögzítése mellett kell a jogsértés súlyát ismételten értékelnie. Értékelnie kell továbbá a felperes hivatkozásait a jogsértéshez vezető körülményekre. Amennyiben az együttműködő magatartást és a jogsértés megszüntetését nem tartja relevánsnak, erről kell számot adnia határozatában. Az így kiegészített mérlegelési szempontok alapján szükséges a bírságok összegeit ismételten meghatározni akként, hogy a felperes betegellátási kötelezettsége és finanszírozási helyzete körében előadottakat is figyelembe veszi.

Az alperes megismételt eljárásban hozott határozata

- [11] Az alperes a megismételt jogorvoslati eljárásban hozott D.94/6/2025. számú határozatával a felperessel szemben 40 000 000 forint bírságot szabott ki a Kbt. 165. § (6) bekezdés a) pontja alapján, és további 40 000 000 forint bírságot a Kbt. 165. § (7a) bekezdése alapján.
- [12] A bírság összegének megállapítása során végzett mérlegelése körében rögzítette, hogy a felperes javára értékelte a közbeszerzés tárgyát, a jogsértés megtörténte és a jogorvoslati eljárás megindítása között eltelt hosszú időtartamot, továbbá azt, hogy nem lehetett megállapítani, hogy a jogsértés nyilvánvalóan szándékos volt.
- [13] A felperes terhére értékelte a jogsértés súlyát, mivel a megállapított jogsértés a legsúlyosabb közbeszerzési jogsértésnek minősül, továbbá a közbeszerzés értékét, azaz a szolgáltatás

962 693 717 forintos értékét, amely rendkívül magas összegű, valamint az, hogy a jogsértés nem reparálható.

- [14] Rögzítette, hogy a bírság összegére vonatkozó mérlegelés során nem értékelte a jogsértés befolyását a közbeszerzési eljárást lezáró döntésre, az ismételtséget, valamint a támogatásból történő megvalósulást, mivel ezek az ügyben nem merültek fel.
- [15] Az Ítéletben megállapítottakat aszerint vette figyelembe, hogy az alacsony bérszínvonal és nehéz munkafeltételek miatt a szükséges szakdolgozói létszám hiánya, az elmaradt bérfejlesztés, a világjárvány, valamint a finanszírozási nehézségek olyan körülményeknek minősülnek, amelyek megnehezítik egy ajánlatkérő működését, de semmiképpen nem indokolhatják a közbeszerzési eljárás lefolytatásának mellőzése jogszerűségét, mivel az a felperes törvényes kötelezettsége. A Kbt.-ben számos olyan lehetőség van (pl. gyorsított vagy hirdetmény nélküli eljárás), amellyel ilyen esetekben is el lehet járni jogszerűen. Ezért a Döntőbizottság a bírság összegére vonatkozó döntése során nem értékelte e körülményeket. Megállapította, hogy önmagában a felperes betegellátási kötelezettségét szintén nem értékelhette a bírság összegére vonatkozó döntés során, mivel a betegellátás a felperes alaptevékenysége, ezért minden döntését ennek figyelembevételével kellett meghoznia. Gondos tervezés mellett a közbeszerzési eljárás lefolytatásának a mellőzése elkerülhető lett volna, és a bírság összegének kifizetése sem akadályozná a beszerzőt a betegellátási kötelezettsége teljesítésében.
- [16] Megállapította továbbá, hogy a felperes a jogorvoslati eljárás során nem tanúsított kiemelten együttműködő magatartást, hanem csak a Kbt. 154. § (2) bekezdése és a Kbt. 160. § (2) bekezdése szerinti kötelezettségét teljesítette. A felperesnek az előzményi jogorvoslati eljárásban kizárólag egy darab, három oldalas beadványa volt, ezért e körülményt szintén nem értékelte a bírság összegére vonatkozó döntése során. A szankcionált gyakorlat megszüntetése jogsértés megállapítása esetében alapvető, külön nem jutalmazandó magatartás, ezért az alperes e körülményt szintén nem értékelte a bírság összegére vonatkozó döntése során.
- [17] Hangsúlyozta, hogy a jogalkotó az alperes számára a bírság összegének mértékét is megszabta a Kbt. 165. § (7) és (7a) bekezdésében, vagyis nem önkényesen és korlátok nélkül állapította meg annak összezszerűségét. A Kbt. 165. § (7) és (7a) bekezdései szerint a bírság összege legfeljebb a szerződés értékének 15%-a lehet. A tárgy szerinti szerződéses érték 962.593.717.-Ft volt, amelynek a 15%-a 144.389.058.-Ft, ezen összegnél jóval alacsonyabb a határozatban kiszabott, 40.000.000.-Ft – 40.000.000.-Ft. Továbbá megvizsgálta az Ítéletben rögzítetteknek megfelelően azt is, hogy a felperes a jogszerű eljárástól milyen mértékben tért el. Álláspontja szerint ugyanakkor az, hogy a felperes esetében a közbeszerzési értékhatár a mellőzéssel érintett öt évben évenként nem átlagosan 71.098.188.-Ft (68.655.860.-Ft + 2 x 68.171.840.-Ft + 2 x 75.245.700.-Ft öt éves átlaga), hanem 247.161.000.-Ft (232.995.000.-Ft + 2 x 238.920.000.-Ft + 2 x 262.485.000.-Ft öt éves átlaga) volt, olyan csekély mértékű eltérés a beszerzés teljes öt éves volumenéhez képest (a mellőzéssel érintett 962.593.717.-Ft összeg 7,3%-a helyett 25,7 százaléka, a húsz százalékot sem éri el), amely az egyébként is méltányos mértékű bírság további csökkentését nem teszi indokolttá.

A kereset és a védírat

- [18] A felperes keresetében a határozat bírságot kiszabó rendelkezésének megsemmisítését kérte és az alperes új eljárásra kötelezését, vagyis az határozat megváltoztatását.
- [19] Álláspontja szerint az alperes eljárása és határozata sérti a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 3. § (1) bekezdésében rögzített jóhiszemű eljárás kötelezettségét. A megismételt eljárásban hozott határozat pusztán formálisan követte az Ítéletben foglalt megállapításokat és előírásokat. Az alperes azonos személy összetételű

tanácsa a mérlegelést követően pontosan azonos mértékű bírságot állapított meg, mint az első alapeljárásban. Az Ítéletben foglaltakkal ellentétben nem megfelelően vette figyelembe a Kbt.-ben meghatározott mérlegelésre vonatkozó előírásokat. A megállapított bírság összege – figyelemmel a felperes által ellátott közfeladat finanszírozásának mértékére – súlyosan túlzó, mellyel a felperes tevékenysége ellehetetlenül. Ezáltal sérül az általa ellátandó fekvő- és járóbetegek testi egészségéhez fűződő alaptörvényben biztosított alkotmányos joga.

- [20] Részletezte a 2025. április 28-i dátumra vetített tartozás állományának mértékét. Hivatkozott továbbá arra, hogy a szerződés megszüntetésével jelentős szakdolgozó létszámhiánya alakult ki, amely miatt ágyszám csökkentés végrehajtására is sor került. Cáfolta az alperes határozatában megállapítottakat a gondos tervezés vonatkozásában, miszerint azzal meg lehetett volna előzni a jogsértést és a bírság kiszabását. Részletesen kifejtette már az alapeljárásban is, hogy számos körülmény tette lehetetlenné a gondos tervezést, e körben kiemelten hivatkozott a COVID járvány egészségügyet érintő extrém és példa nélküli hatásaira.
- [21] Fenntartotta, hogy az összesen 80 000 000 forint összegű bírság a felperes számára kigazdálkodhatatlan, annak megfizetése közvetlenül veszélyezteti a napi szintű betegellátást és túlzó mértékű.
- [22] Kifogásolta, hogy az alperes különbséget tett a kiemelten együttműködő és az együttműködő magatartás között és mindezt kizárólag a felperesi beadványok oldalszámából állapította meg.
- [23] Előadta, hogy sem az alap sem a megismételt eljárásban nem terhelte az alperest a tényfeltárás feladata, mivel azt az Állami Számvevőszék a hivatalbóli kezdeményező beadványa, a felperes teljes együttműködése mellett már teljes körben feltárta, az alperes a jogorvoslati eljárásban ezen, általa nem kiemelkedően együttműködőnek minősített dokumentumok alapján döntést tudott hozni.
- [24] Álláspontja szerint okvetlenül figyelembe kell venni minden lényeges körülményt a bírság mérlegelése során így az együttműködő magatartást, valamint a szankcionált téves gyakorlat jogorvoslati eljárást megelőzően történő megszüntetését is, amelyet az alperes irrelevánsnak tekintett.
- [25] A Fővárosi Törvényszék ítélete megállapította, hogy az alperes tévesen határozta meg az irányadó értékhatárt és ennek szükségképpen kihatása van a jogsértés súlyosságának értékelésére és releváns körülmény a tévesen megállapított lényegesen magasabb közbeszerzési értékhatár a mérlegelés jogszerűségére érdemi kihatással volt. A megismételt eljárásban hozott határozatban ennek ellenére az alperes változatlan összegű bírságot állapított meg és ennek igazolásául csak arra hivatkozott, hogy a 7,3% és a 25,7% közötti különbség a 20%-ot sem éri el, mely eltérés csekély mértékű az alperes álláspontja szerint. Ezzel szemben a 18,4%-os eltérés csekély mértékűnek nem nevezhető.
- [26] A megismételt eljárásban az alperes nem, illetve nem megfelelően értékelt azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság előírt, így különösen a felperes bírságviselő képességét és annak következményeit, az állampolgárok testi épséghez és megfelelő egészségügyi ellátáshoz fűződő joga sérülése veszélyét, továbbá az alapeljárásban tévesen megállapított lényegesen magasabb közbeszerzési értékhatárhoz képest helyesen megállapított értékhatárokból nem vonta le a megfelelő következtetéseket. Az Ítéletében foglalt megállapítások kizárják, hogy megfelelő mérlegelés elvégzése után az alperes a megismételt eljárásban ugyanazon összegű bírságot állapítson meg.
- [27] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte és fenntartotta a határozatában foglaltakat. Hangsúlyozta, hogy a felperes által hangsúlyosan hivatkozott gondos tervezés iránti elvárás nem alkalmas a határozat jogszerűségének kifogásolására, mivel ezzel a felperes a közbeszerzési eljárás lefolytatása mellőzéséért fennálló felelősségét próbálta enyhíteni külső

[28] körülményekre hivatkozva, azonban ez nem képezi a jelen per tárgyát mivel a jogsértés megállapítása nem volt vitatott, így a bírság kiszabására és a per eldöntésére ez nincs hatással. Az együttműködő magatartás vonatkozó megállapítás arra vonatkozott, hogy a felperes nem tanúsított olyan szinten együttműködő magatartást, amelyet a bírság összegére vonatkozó döntés során figyelembe lehetett volna venni. A „kiemelten” szó ebben az értelemben az átlagon felülit jelentette. A felperes az alap jogorvoslati eljárásban kizárólag egy darab három oldalas beadványt nyújtott be, amely nem tekinthető kiemelten segítő magatartásnak, figyelembe véve azt is, hogy további érdemi eljárási cselekményei sem voltak.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

[29] A kereset alaptalan az alábbiak szerint.

[30] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított közigazgatási perben a közigazgatási jogvitát, az alperesi határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdésére figyelemmel, a Kp. 85. § (1)-(2) bekezdése értelmében a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján, a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta. A bíróság az ügyet a Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. Az ítéleti tényállást a perbeli nyilatkozatok, a csatolt iratok, a közigazgatási eljárás iratanyaga alapján állapította meg.

[31] A bíróság elsőként vizsgálta, hogy az alperes a megismételt eljárásban eleget tett-e a Kp. 97. § (4) bekezdésnek, megfelelően járt-e el és teljesített-e az Ítélet előírásait. A bíróság megállapította, hogy az Ítélet új mérlegelés elvégzését írta elő az alperes számára, az abban meghatározott körülmények figyelembevételével. Az alperes mérlegelési jogkörét azonban nem korlátozta és nem is korlátozhatta volna jogszerűen, ezért téves az a felperesei értelmezés, miszerint az Ítélet kizárta volna, hogy az alperes a megismételt eljárásban ugyanolyan összegű bírságot állapítson meg. Ilyen rendelkezést az Ítélet nem tartalmazott. A bíróság az Ítéletet és a perbeli határozatot összevetve megállapította, hogy az alperes az Ítélet által előírt mérlegelést elvégezte, az Ítéletben említett valamennyi körülmény értékeléséről számot adott határozatában, ezért az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi törvény (a továbbiakban: Ákr.) 123. § (1) bekezdés f) pontja szerinti semmisségi ok nem merült fel.

[32] A bíróság alaptalannak ítélte a felperes eljárási kifogását az alperesi tanács összetételére vonatkozóan. Nem tiltja jogszabály, hogy az alperes azonos összetételű tanácsa járjon el a megismételt eljárásban. A tanács tagjait érintően a megelőző perben nem merült fel semmilyen eljárási kifogás, ezért a megismételt eljárásban nem volt kizárva a tanács egyik tagja sem.

[33] A bíróság ezt követően a bírság összegszerűsége mérlegelésének jogszerűségét vizsgálta, melyre vonatkozóan előzetesen rögzíti, hogy az alperes a bírság kiszabása során mérlegelési jogkörben hoz döntést, amely esetben a Kp. 85. § (5) bekezdése alkalmazandó. Ezen jogszabályi előírás alapján a bíróság a perbeli esetben a mérlegelési jogkörben hozott döntés jogszabálysértő jellegét csak a Kbt. 165. § -ában meghatározott mérlegelési jogkör jogszabályi kereteinek kirívó megsértése esetén állapíthatja meg; ha a közigazgatási szerv hatáskörét nem a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta, vagy a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból nem állapíthatóak meg, vagy azok nem okszerűek. A Kúria Kf.III.37.630/2019/6. ítélete elvi jelleggel mondta ki, hogy a mérlegelési jogkörben hozott döntés csak jogszabálysértés esetén

változtatható meg. A tévesen értékelt mérlegelési szempont alapot adhat a bírság összegének mérséklésére. A Kúria Kf.III.38.211/2019/5. ítélete értelmében a bíróság a bírság mértékét utóbb felmerült, de a bírságösszeg megállapításánál nem értékelt vagy a tényekkel összhangban nem álló okszerűtlen mérlegelés esetén jogosult megváltoztatni. Akkor van lehetőség a döntés megváltoztatására, illetve megsemmisítésére, ha az alperes a mérlegelés során valamely releváns körülményt nem értékelt, valamilyen körülményt tévesen vett figyelembe. Nincs tehát lehetősége arra a bíróságnak, hogy az okszerűen figyelembe vett körülmények után megállapított bírság összegét illetően az alperes döntését felülmérlegelje.

- [34] E mérlegelési jogkörben hozott döntést a kereseti érvek alapján megvizsgálva a bíróság elsőként megállapította, hogy a mérlegelés szempontjai egyértelműen beazonosíthatók a határozatban. Az alperes jogszerűen állapította meg a Kbt. 165. § (11) bekezdés a) pontja értelmében, hogy a jogerősen és véglegesen megállapított jogsértés, a közbeszerzési eljárás mellőzése, a legsúlyosabb közbeszerzési jogsértés.
- [35] A bíróság rámutat, hogy miután az alperes a felperes javára értékelte a közbeszerzés tárgyát, e körben már értékelte a felperes közfeladat ellátásból eredő kötelezettségeit. Mindezen túlmenően helytállóan mutatott rá, hogy a felperes működési körülményei, közfeladatellátásból eredő kötelezettségei, pénzügyi teljesítőképessége, de a rajta kívülálló körülmények – úgy mint COVID járvány, gazdasági helyzete – sem képesek érdemben befolyásolni a jogsértés súlyát, ezért az alperes mérlegelése e tekintetben okszerű volt.
- [36] A jogsértés súlyának értékelését az sem enyhíthette, hogy a beszerzési értékhatár a felperes által közbeszerzési eljárás mellőzésével megkötött szerződéses értékhez képest nem az alaphatározatban rögzített 7,3%, hanem 25,7%. A legsúlyosabb közbeszerzési jogi jogsértés súlyát, az eljárás mellőzését semmiképpen nem enyhítheti, hogy a mellőzéssel megkötött szerződéses érték nem több mint tízszerese, hanem kb. „csak” négyszerese volt a közbeszerzési értékhatárnak, ezért okszerűen állapította meg az alperes, hogy ez az eltérés nem indokolta a bírság csökkentését.
- [37] A következőes bírósági joggyakorlat szerint az együttműködő magatartás csak abban az esetben értékelendő bírság enyhítő körülményként, ha a felperes a jogszabályban előírt ügyféli jogok és kötelezettségek teljesítésén túlmutató, a hatósági eljárást érdemben segítő magatartást tanúsít. Az alperes ennek megfelelően helytállóan értékelte, hogy a felperes enyhítő körülménynek minősíthető együttműködő magatartást nem tanúsított. Az, hogy az ügyféli jogait gyakorolva – védekezése érdekében – az eljárás alatt nyilatkozatot tesz – bármennyi oldal is annak terjedelme – nem tekinthető ilyen típusú együttműködésnek. Figyelemmel erre a felperes kereseti kifogása az együttműködő magatartás értékelésére alaptalan volt.
- [38] Az alperes okszerűen állapította meg a jogsértő magatartást megszüntetésére vonatkozóan, hogy a jogkövető magatartás alapvetően elvárt a felperestől és az külön nem jutalmazandó a bírság összegének csökkentése formájában.
- [39] A bíróság a Kp. 85. § (5) bekezdésére tekintettel összességében megállapította, hogy az alperes mérlegelési jogkörben hozott döntése megfelelt a Kbt. 165. § (11) bekezdésében előírt mérlegelési szempontoknak, valamint a határozatból megállapítható, hogy az alperes elvégezte az Ítélet által előírt mérlegelést, amelyet a bíróság okszerűnek talált. A perben nem volt megállapítható sem az, hogy az alperes mérlegelési jogkörben hozott döntése

jogszabálysértő, a Kbt. 165. § (11) bekezdését sértő lenne, sem az, hogy valamilyen lényeges körülményt nem vett figyelembe, illetve tévesen értékelt volna, ezért sem a határozat megsemmisítésének, sem megváltoztatásának nem volt helye. Mindezekre figyelemmel a bíróság a felperes alaptalan keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.

- [40] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (1) bekezdése szerint meghatározott összegű kereseti illeték a felperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt személyes illetékmentességére figyelemmel a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.
- [41] A bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a perveztes felperest az alperes perköltségének megfizetésére, amelyeknek mértékét – figyelemmel a Pp. 81. § (1), (5) és 82. § (3) bekezdéseire – az alperes által a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (6) bekezdése alapján felszámított összeg és óraszám alapján állapított meg, azzal, hogy mivel a felszámított óraszám nem felelt meg az IM rendelet 3. § (3) bekezdése szerinti óradíjjal számított összegnek, ezért az alperes által megadott munkaórák számát vette figyelembe. Az alperes keresetlevél átolvasása, áttanulmányozására 4 munkaórát, iratanyag összeállítására és továbbítására 3 munkaórát, azonnali jogvédelem iránti kérelemre adott válaszra 5 munkaórát, valamint védirat és perköltségjegyzés elkészítésére 10 munkaórát, azaz összesen 22 munkaórát számított fel. A bíróság a felszámított munkadíjat az IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte 14 munkaórára az IM rendelet 3. § (3) bekezdése szerinti 6000 forintos óradíj alapulvételével, összesen 84 000 forintra, figyelemmel a ténylegesen elvégzett jogi képviseletre fordított tevékenység munkaigényére, az ügy bonyolultságára, különös tekintettel arra, hogy az alperes védirata két érdemi bekezdést tartalmazott a keresetre vonatkozóan, melyre a már korábbi előkészítő tevékenységre fordított 12 óra figyelembevételével, további 10 munkaóra elszámolása aránytalanul túlzó volt.
- [42] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. február 10.

dr. Sára Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Pártay-Czap Sarolta s.k.
előadó bíró

dr. Tombor Csaba s.k.
bíró